

MĂRUNȚIȘURI CRIPTOGRAFICE

1. Un sistem criptic caracteristic „școlii putnene”?

Pe una din paginile exemplarului *Triodului Penticostar* (Cracovia, 1491), cumpărat de popa Smadul în 1541 și donat bisericii Sf. Nicolae din Șcheii Brașovului, se află notată o criptogramă (БЖЕВКЛОЦЖАВЛОЖ)¹, asupra căreia a atras atenția Ion-Radu Mircea. Slavistul opina că aici „pare a fi cifrat numele ШВЕИПОЛТЬ ДИОЛЬ”² aparținând tipografului cărții, germanul Schweipolt Fyol. Faptul că s-a notat ш în ДИОЛЬ cu valoarea *f* reprezintă o deprindere ortografică proprie textelor slavone de redacție rusă³.

Examinând la rândul său criptograma, Mihai Mitu nu mai exprima nicio rețineră în privința descifrării propuse de Ion-Radu Mircea. Criptonimul poate fi ușor descifrat „aplicând unul din sistemele folosite de Evstatie de la Putna în scrierile din 1511–1515”⁴. După același autor,

„legătura ce se poate face între această criptogramă și data sistemului criptografic al lui Evstatie (1511–1515) ne poate sugera atât calea pe care a putut pătrunde acest exemplar al tipăriturii lui Fiol la noi (cea «putneană», în orice caz, bucovineană, nord-moldovenească), cât și datarea aproximativă (primele decenii ale sec. XVI, mai precis după 1515). Nu vedem cum ar fi putut ajunge acest exemplar direct de la Cracovia la Brașov, fără a trece prin Moldova”⁵.

Pe marginea comentariilor lui Mihai Mitu, avem de făcut câteva observații. Prima privește dezlegarea criptogramei, care, potrivit soluției avansate de Ion-Radu Mircea, este corectă. Criptograma este scrisă într-o variantă a sistemului denumit cheia grecească, în care ш a fost redat prin в, iar в și ъ prin ж (restul echivalărilor

¹ Situată pe fila 2^v, sub gravura *Răstignirea lui Hristos*.

² *Primele tipărituri chirilice și incunabulul cracovian de la Brașov*, în *Târgoviște, cetate a culturii românești*. Partea I. *Studii și cercetări de bibliofilie*, București, Editura Litera, 1974, p. 124.

³ Ion-Radu Mircea, *Considérations sur les premières œuvres imprimées à caractère cyrilliques*, în „Bulletin d’Association Internationale d’Études du Sud-Est Européen”, X, Bucarest, 1972, nr. 1, p. 114.

⁴ *Din nou despre incunabulul cracovian de la Brașov*, în „Revista română de istorie a cărții”, I, 2004, nr. 1, p. 60.

⁵ *Ibidem*.

sunt cele din forma originală a sistemului respectiv)⁶. Cheia grecească a fost cel mai răspândit procedeu de criptare în trecut, fiind folosit atât în lumea slavă, cât și la români (în țările române cea mai veche atestare provine dintr-un document slavon, emis la Târgoviște, în 1499)⁷. Prin urmare, criptograma nu este un produs al „școlii putnene”, unde a activat protopsaltul Evstatie, și nici nu ne poate furniza vreun indiciu în privința datei când a fost scrisă. În egală măsură, criptograma nu poate fi invocată în sprijinul traseului Cracovia → Brașov, via Moldova, pe care l-ar fi parcurs exemplarul șcheian al *Triodului Penticostar* din 1491.

2. Despre o însemnare „rău criptografiată”

La sfârșitul *Coleadnicului* din ms. rom. 5278 (BAR, f. 15^r), copistul a notat două date, la prima vedere inexplicabile („1789 octovrie 17, nou 1798 16 iulie”), urmate de o însemnare criptografiată (vezi fig. 1). Aceasta ar fi, după G. Ștrempele, „rău criptografiată”, permițându-ne totuși să desprindem din cuprinsul ei esențialul: „textul a fost scris de Andrei Popa la anul 1798”⁸.

Reproducem pentru prima dată textul criptogramei, însoțit de descrierea ei integrală:

Σβ πλνς εψφε ωπλω¹ σβ κβ ρίεορ шв se πλνςь ωρх ωπцв² ρίεψφρ ροβ ωλх λωλββψ³ ηεοε⁴ шв ωρх . ωπцв σβ ρ⁵σцех κакρ ωβ⁶ λψβ βωρпλнρ. ρρ ρε⁷ ρπιχ „Di când este scos di pi acela și din când s-au scris acesta al său osăbit velet. Și s-au scris di Andrei¹ Popa sin² ot Isacova la let 1798”³.

¹ Criptat: ρ⁵σцех „Andreu”; pentru forma Andrei, vezi mai jos. ◊ ² Sl., în trad.: fiul. ◊ ³ Criptat: ρπιχ „179?”; pentru data 1798, vezi mai jos.

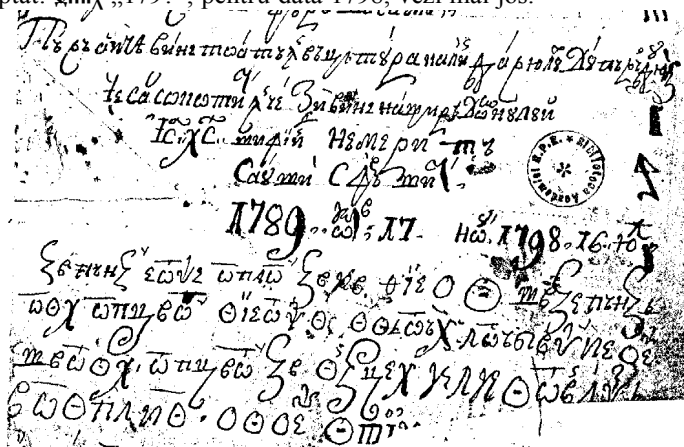

Fig. 1

⁶ Pentru relațiile din urmă, vezi Alexandru Mareș, *Observații pe marginea aplicării cheii grecești în textele slavo-române și românești din secolele al XV-lea – al XVIII-lea*, în LR, XXXV, 1986, nr. 3, p. 203–204; idem, *Scrierea tainică la români*, București, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, [2007], p. 48 (se va cita în continuare Mareș, *Scrierea tainică*).

⁷ E. Vărtosu, *Din criptografia românească*, în „Studii teologice”, XVIII, 1966, nr. 5–6, p. 274 (nr. 2).

⁸ *Catalogul manuscriselor românești*, IV, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1992, p. 252.

Însemnarea este criptată în cheia grecească, și anume în forma de bază a acestui cifru⁹. Faptul că G. Ștrempele considera inscripția „rău criptografiată” s-a datorat foarte probabil formelor mai puțin întâlnite ale unor slove (s, s̄, n în suprascriere). În două rânduri, pentru notarea lui n, copistul greșesește: la notarea prenumelui său și la notarea anului (vezi textul criptografiat și notele adiacente 1 și 3). În ambele situații, slova înlocuitoare ar fi trebuit să fie v, prin care se redă slova n și valoarea cifrică 8 a acesteia, și, nicidecum, χ (în alte exemple χ îl substituie, cum era și firesc, pe s̄: s̄s̄χ = s-au, s̄v̄χ = său)¹⁰. În rest, însemnarea este corect criptografiată.

Decriptarea integrală a însemnării ne lămurește în privința celor două date care urmează scrierii *Coleadnicului*: data izvodului, 1789 octovrie 17 („di când este scos di pi acela”), și data copiei de față, 1798 16 iulie („di când s-au scris acesta”)¹¹. De asemenea, ne permite să aflăm numele copistului (Andrei Popa, fiul, deci exista, probabil, și un Andrei Popa, tatăl) și, la fel de important, numele localității sale de proveniență: Isacova (în apropiere de Orhei, astăzi Republica Moldova). Prezența fonetismelor *di*, *pi*, *osăbit*, *let* și *velet* nu ne surprinde, acestea fiind caracteristice textelor moldovenești manuscrise de la sfârșitul secolului al XVIII-lea.

3. Din nou despre criptogramele crucii

a) Am examinat cu câțiva ani în urmă o versiune slavonă a *Laudei cinstitei cruci* (Похвала ч̄пнѡм̄с̄ к̄р̄п̄с̄) existentă în *Codicele Bratul* (1559–1560), scriere care conține explicațiile pentru criptogramele crucii, adică pentru acele grupe de inițiale, grupate întotdeauna în jurul imaginii crucii pe unele vechi antimise și pietre de mormânt, precum și în xilogravurile unor manuscrise și tipărituri din veacurile trecute¹². Publicând textul, am menționat în aparatul critic diferențele pe care le prezintă o versiune similară dintr-un manuscris nemțeam, semnalat de V. Brătulescu¹³.

O a treia versiune a scrierii, necunoscută până acum, se păstrează într-un manuscris copiat de mai mulți scribi la Brașov spre sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XVII-lea (BAR, ms. rom. 5023, f. 395^r/1–5)¹⁴. Scrierea ei s-a efectuat între 1589 și 1599 de către un copist necunoscut (copistul D în clasificarea

⁹ Vezi Mareș, *Scrierea tainică*, p. 37–52.

¹⁰ Greșeala a fost, probabil, determinată de asemănarea formală dintre cifra 8 (redată în alfabetul chirilic prin n) și slova s̄, căreia în cheia grecească îi corespunde χ.

¹¹ Cf. G. Ștrempele (*op. cit.*, p. 252), care susține că ultima dată nu se acordă cu data 1789, octombrie 15, notată la sfârșitul textului de pe f. 13^v. Rămânându-i străină clarificarea adusă de dezlegarea integrală a criptogramei în privința semnificației celor două date, autorul plasează scrierea manuscrisului în anul 1789.

¹² *Criptogramele crucii într-o versiune slavonă sud-est transilvăneană din secolul al XVI-lea*, în „Studii și materiale de istorie medie”, XXV, 2007, p. 171–182 (se va cita în continuare Mareș, *Criptogramele crucii*).

¹³ *Inițiale și monograme legate de semnul crucii*, în „Mitropolia Olteniei”, XVII, 1965, nr. 7–8, p. 568–586.

¹⁴ Vezi studiul nostru *Un manuscris românesc necunoscut din secolul al XVI-lea*, în *Conferințele Academiei Române*, București, 2003, p. 1–34.

крѣтѣѡѣ. крѣтъ хѣвъ хрѣтіанѡѡ оупованіе. крѣтъ цркваѡ похвала. крѣтъ иноковѡ оутвржѣніе „Laudă cinstitiei cruci. Crucea lui Hristos, oamenilor speranță. Crucea, bisericilor laudă. Crucea, călugărilor întărire”. Realizată în maniera arabescurilor, crucea are la baza ei craniul lui Adam și este încadrată de următoarele grupe de inițiale: **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠѠѠ**. Pentru majoritatea acestor grupe de inițiale, explicațiile ne sunt cunoscute din versiunea *Codicelui Bratul*¹⁷. Ne vom opri în continuare numai asupra acelor criptograme ale crucii care nu apar în versiunea amintită: **ѠѠѠѠ**, **ѠѠ**, **ѠѠѠѠ**, **ѠѠ** și **ѠѠѠѠ**. Nu cunoaștem enunțul pe care îl acoperă inițialele **ѠѠѠѠ**. Ultimele două inițiale ar putea să corespundă enunțului **жизнь мирѣ** „viața lumii”.

Fig. 2

Inițialele **ѠѠ** sunt dispuse de o parte și de alta a crucii, în dreptul celor două ramificații oblice care pornesc de la baza crucii, sugerând trestia și sulița, instrumente de tortură din scena răstignirii lui Hristos. **Ѡ** = **копіе** „suliță”, iar **Ѡ** = **трость** „trestie”, explicație care apare pe unele antimise rusești¹⁸ (vezi fig. 3).

¹⁷ Vezi Mareș, *Criptogramele crucii*, p. 174–176.

¹⁸ I. D Ștefănescu, *Autels, tissus et broderies liturgiques*, București, 1944, fig. 11.

Fig. 3

Grupul de inițiale $\overline{\text{ткдк}}$ nu a fost atestată în versiunile cunoscute ale *Laudei cinstitei cruci*. Aceste inițiale ar putea să corespundă enunțului **три крести десница крѣпка** „Trei cruci (aluzie la crucea lui Hristos și ale celor doi tâlhari), dreapta tărie”.

Inițialele $\overline{\text{джсм}}$ = **древо жизни спасеније миру** „Lemnul vieții, mântuirea lumii”, explicație preluată dintr-o versiune sârbească a *Laudei cinstitei cruci*¹⁹.

Inițialele $\overline{\text{мб}}$ par desprinse din grupul de inițiale $\overline{\text{мбг}}$ (= **Меч бесом губитель** „Sabia, pierzătorul diavolilor”), întâlnit, de asemenea, într-o versiune a scrierii precitate²⁰. $\overline{\text{мб}}$ ar putea semnifica **мечъ <на>бѣсы** „sabie <împotriva> diavolilor”.

Deși nu sunt înregistrate în ornamentul *Tetraevanghelului* de la Căldărușani, inițialele $\overline{\text{гѧ}}$ apar uneori în compoziția criptogramelor crucii, ca de exemplu pe piatra de mormânt a marelui ban Stepan (= Ștefan din Cioroiași, mort la 11 decembrie 1573), aflată la Mănăstirea Bucovăț²¹. Ele încadrează de regulă craniul lui Adam, aflat la baza imaginii crucii, și reprezintă prescurtarea prin sigle a sintagmei **Глава Адама** „Capul lui Adam”. Alteori, craniul lui Adam este încadrat de

¹⁹ И. Ястребов, *Подаци за историју цркве у старој Србији*, în „Glasnik srpskog učenog društva”, књига XL, 1874, p. 200.

²⁰ *Ibidem*.

²¹ P. V. Năsturel, *Biserici, mănăstiri și schituri din Oltenia*, în „Revista pentru istorie, arheologie și filologie”, XIV, 1913, p. 14; cf. Mares, *Criptogramele crucii*, p. 180, fig. 2.

